

[Boligministeren]

fuldt opmærksomme på de hensyn, som naturligvis bør tages, og det er også præcis derfor, at vi vil indlede en samtale med Undervisningsministeriet for at være helt sikre på, at vi nu lægger disse retningslinier, som de skal.

Men jeg vil også sige, at der af et bredt flertal her i Folketinget er vedtaget en lov, oven i købet med Socialdemokratiets tilslutning, og at vi naturligvis ikke kan sætte os ud over denne lovs regler. Det er måske overflødigt at understrege, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der af lovens bemærkninger til nr. 18 i lovtæksten fremgår følgende:

»Efter forslaget stilles unge uddannelsessøgende ens omkring opsigelsesreglerne, uanset om de bebor kollegier/ungdomsboliger opført i henhold til den efter 1. januar 1978 gældende lovgivning.«

Og så kommer det:

»Bestyrelserne for ungdomsboliger opført i medfør af den efter den 31. december 1977 gældende lovgivning skal dog være opmærksomme på, at unge uddannelsessøgende, der bor i disse boliger, og som ikke længere opfylder de fastsatte kriterier for studieaktivitet, kan blive boende, såfremt de har et særligt behov derfor. Der må foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.«

Jeg nævner dette for også at understrege, at jeg godt ser det problem, som spørgeren her har rejst, og det er også præcis derfor, at vi nu vil indlede en dialog med Undervisningsministeriet.

Frank Jensen (S):

Jeg er glad for, at boligministeren er enig med mig i, at lov nr. 248 ikke forhindrer boligministeren i at fastholde, at det er studiekriteriet, det at være indskrevet på en uddannelsesinstitution, der er det afgørende element for at være berettiget til at bo i en kollegiebolig. På det punkt er der i hvert fald overensstemmelse; herefter skal vi bare have boligministeren til at tilkendegive over for Folketinget her i Folketingets spørgetid, om boligministeren i sin administration vil bruge den mulighed, loven indeholder, for at fastholde, at det er studiekriteriet, altså det, at man er indskrevet på en uddannelsesplads, der er det særlige behov, som gør sig gældende, som lovens bogstav siger det. At unge mennesker, for hvem det for manges vedkommende i sig selv er en tragedie, at de ikke

længere kan få uddannelsesstøtte fra staten, samtidig skal smides ud af deres bolig, forekommer fuldstændig urimeligt, for der kan være et hav – men det skal jeg ikke komme ind på her i den korte spørgetid – af argumenter for, at de unge ikke har fulgt den normerede studietid, hvilket en lang række af os, der er medlemmer af Folketinget, kender baggrunden for personligt.

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det sidste svar, ministeren gav, skulle forstås sådan, at det er ministerens indstilling, at det kriterium for tildeling af ungdomsboliger og kollegier, som blev vedtaget i 1977, stadig væk fungerer, nemlig at det er til unge studerende og andre særlig vanskeligt stillede unge, som er nøje beskrevet i loven. »Andre vanskeligt stillede unge« er vel netop unge boligløse, når vi taler om denne sag.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg først sige til hr. Frank Jensen, at jeg skal vel vare mig for her i dag at begynde at definere forhold, som min kollega undervisningsministeren har ansvaret for. Det er derfor, jeg har fundet det rigtigt, at vi naturligvis optager en dialog med Undervisningsministeriet om de specielle forhold.

Endelig vil jeg sige til hr. Kaj Poulsen, at det er klart, at den lov, der er vedtaget, også skal efterleves, så længe der ikke er gennemført ændringer af den.

Frank Jensen (S):

Den sidste besvarelse kaster ikke mere lys over sagen, men vi må jo affinde os med den besvarelse, som ministeren vil give Folketinget på nuværende tidspunkt. Men jeg vil gerne afslutningsvis spørge boligministeren, om hans udtalelse om den dialog, ministeren nu vil have med undervisnings- og forskningsministeren, betyder, at de nye regler på dette område først vil træde i kraft, når denne dialog er overstået, sådan at Folketinget stadig væk kan forfølge sagen og se, om den dialog, som ministeren nu skal have med undervisningsministeren, medfører, at ministeren træffer den for mit udgangspunkt rigtige beslutning, nemlig at det er det at være indskrevet på en uddannelse, der er afgørende for, om unge er berettiget til at bo i en bolig for unge, nemlig et kollegieværelse eller en ungdomsbolig.